

ция, и това ще се види по дѣлата и проявитѣ на ученицитѣ. Ако чуete нѣкой ученикъ да говори за уроцитѣ си, по тѣхъ, именно, ще познаете, въ кой класъ на гимназията следва той. Значи, по уроцитѣ познавате ученика отъ обикновенитѣ училища, а по дѣлата — ученика отъ специалния класъ. Какво особено е придобилъ ученикътъ отъ специалния класъ? Какво особено има въ неговитѣ дѣла? По тѣзи въпроси иматъ думата само онѣзи ученици, които влизатъ въ специалния класъ, които сж родени въ него. Слушателитѣ, обаче, които знаятъ само езика на специалния класъ, нѣматъ думата. Тѣ трѣбва само да слушатъ и да мълчатъ.

Ученицитѣ на специалния класъ трѣбва да учатъ, да прилагатъ, безъ да мислятъ, какъ ще свършатъ училището, какъ ще наредятъ живота си и т. н. Ако по цѣли дни човѣкъ мисли, какъ да нареди живота си, нищо нѣма да постигне. И ако ученикътъ постоянно се безпокои, какъ ще свърши училището, нищо нѣма да постигне. Нѣкой учи, следва гимназия, университетъ и си казва: Какво ще придобия като свърша университетъ? Рога нѣма да ми пораснатъ. — Ние не сме за такива науки, отъ които да растатъ рога на ученицитѣ. Ние поддържаеме точно обратното: изучавайте такива науки, отъ които да падатъ рогата на хората. Човѣкъ не е животно, да има рога. Българинътъ е практиченъ човѣкъ. Когато нѣкой се хвали съ знанието си, българинътъ казва: Турете букаи на краката му, завържете ржцетѣ